

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Сливен, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Бакалова

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
като разгледа докладваното от Снежана Бакалова Гражданско дело № 20212200100475 по описа за 2021 година

Предявеният иск намира правното си основание в чл. 79 ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „Крис Трейд“ ЕООД твърди в исковата си молба, че има вземане срещу ответниците Д. Г. АЛ. и П. Й. В., което произтича от следното: С договор за цесия от 13.12.2018 г. „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, в качеството му на цедент е прехвърлило на „Крис Трейд 2000“ ЕООД, в качеството му на цесионер, свои вземания, както следва: ВЗЕМАНЕ в размер на 105 326,85лв. с включени главница, неустойки, лихви за забава, законни лихви и разноски, произтичащо от договор за банков кредит - овърдрафт № 11 / 07.12.2011 г., сключен между „Силвър стар“ ЕООД /в несъстоятелност/ и „УниКредит Булбанк“ АД, като ответниците са солидарни длъжници по този договор. ВЗЕМАНЕ в размер на 172 464,62лв., с включени главница, неустойки, лихви за забава, законни лихви и разноски срещу „Силвър стар“ ЕООД /в несъстоятелност/ , произтичащо от договор за банков револвиращ кредит № 19/ 02.10.2013 г., сключен между Д. Г. АЛ. и П. Й. В., в качеството им на солидарни длъжници и „УниКредит Булбанк“ АД и ВЗЕМАНЕ в размер на 2 576,82лв., с включени главница, неустойки, лихви за забава, законни лихви и разноски срещу „Силвър стар“ ЕООД /в несъстоятелност/ и Д. Г. АЛ., произтичащо от договор за кредитна карта за бизнес клиенти № 5/ 20.04.2012 г., сключен между „Булбанк“ АД и „Силвър стар“ ЕООД /в несъстоятелност/ и Д. Г. АЛ., в качеството на оправомощен държател. Твърди, че от своя страна

„Агенцията за събиране на вземания” ЕАД е придобило вземането по договор за цесия от 06.11.2017 г. с нотариална заверка на подписите от „УниКредит Булбанк” АД. Твърди, че всички договори за цесия са надлежно съобщени на длъжника. Твърди, че вземанията са прехвърлени заедно с всички привилегии, обезпечения и дължимите лихви върху тях в това число изтеклите лихви върху лихвоносните вземания към момента на подписване на настоящия договор за продажба на вземане. Твърди, че към договора за банков кредит са сключени редица анекси, с които крайният срок за издължаване по договора за кредит бил определен на 30.10.2016 г. Тъй като задължението не е било погасено на падежа, то е изискуемо. Твърди, че двамата ответници са бивши съдружници в дружеството „Силвър стар” ЕООД /в несъстоятелност/ и са се задължили солидарно, наред с дружеството, по договора за кредита описан по-горе. Твърди, че за първите две описани вземания е водено друго дело т.д. № 98/19 по описа на СлОС и по което с влязло в сила решение № 22/06.03.2020г. ответниците са осъдени да заплатят на „Крис Транс“ ООД, което е придобило от ищеца по силата на договор за цесия от 04.01.2019г. , частично вземане за главница в размер на 30 000лв. по договора за банков кредит –овърдрафт № 11/07.12.2011г. Моли съда да постанови решение, с което осъди двамата ответници солидарно да му заплатят сумата в размер 30 000.00 лв. представляваща част от цялото задължение за главница от 71 580,86 евро с легова равностойност в размер на 140 000лв. по Договор за банков револвиращ кредит № 19/02.10.2013г., ведно със законната лихва, от предявяването на иска до окончателното му заплащане. Претендира разноски.

Ответниците са депозирали в срок писмени отговори, в които оспорват изцяло предявените срещу тях искове, като твърдят, че не дължат исковата сума, тъй като нямат качеството на солидарни длъжници по първоначалния договор за кредит, а имат качеството на поръчители, поради което и на основание чл. 147 ал. 1 изр. 1 от ЗЗД вземането по отношение на тях е погасено, тъй като не е потърсено от тях в течение на 6 месеца. Излагат подробни съображения относно твърдението си, че нямат качеството на солидарни длъжници, а на поръчители. Оспорват доказаността по размер на исковата претенция. Оспорват Приложение № 1 към договора за цесия, в което е посочен общия размер на задължението. Правят възражение за погасяване на предявената претенция по давност. Правят възражение, че

вземането по договора за кредит е било обезпечено с ипотека и кредиторът е следвало да се удовлетвори първо от нея, а после от поръчителите, каквито са те. Молят иска да бъде изцяло отхвърлен.

В с.з., ищецът, чрез процесуални си представител поддържа иска, така, както е предявен. Претендира разноски по представен списък.

Ответниците, редовно призовани не изпращат представител в открито с.з.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

На 02.10.2013г. в гр. Н.З. е сключен Договор за банков револвиращ кредит № 19 между „УниКредит Булбанк“АД и „Силвър Стар“ООД-кредитополучател, Д. Г. АЛ. и П. Й. В., в качеството им на солидарни длъжници. Размера на кредита е до 140 000лв. и се усвоява по посочена банкова сметка. Към момента на сключване на договора годишния лихвен процент начислен върху редовна главница е в размер на 9,5%. Годишния процент върху просрочена главница се формира като сбор от приложимия към датата на просрочие размер на годишна лихва плюс надбавка за просрочие от 2%. Крайния срок за усвояване е уговорен до 30.09.2014г., а крайния срок за погасяване на главницата е бел 01.10.2014г. Падежът на лихвата е уговорен на 20 число от месеца. За обезпечение на кредита е договорена ипотека върху промишлени сгради находящи се в поземлен имот с идентификатор 51809.509.4898.

На 29.09.2014г. към договора е сключен Анекс № 1, с който се променя срока на усвояване до 31.10.2014г. и срока на издължаване на 01.11.2014г.

На 31.10.2014г. е сключен Анекс № 2, с който се променя годишния лихвен процент начислен върху редовна главница към датата на сключване - 8,00%. Крайния срок за усвояване се удължава до 30.10.2015г., крайния срок за издължаване на главницата също е 30.10.2015г.

На 30.10.2015г. между страните по договора е сключен Анекс № 3, с който се променя годишния лихвен процент, начислен върху редовна главница към датата на сключване - 6,5%. Крайния срок за усвояване е до 29.10.2016г., а крайния срок за погасяване на главницата е 30.10.2016г.

Всички анекси са подписани от ответниците, като съдлъжници.

Видно от заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М.К., към 06.11.2017г. дължимите суми по договора за кредит са били, както следва:

Главница - 71580,86евро-/140 000,00лв./

Лихва- 13 691,63евро-/26 778,50лв./

Съдебни разноси- 2556,46евро-/5 000,00лв./

Разноси -222,89евро-/435,93лв./

На 06.11.2017г. е сключен договор за цесия между кредитора „Уникредит Булбанк“ АД и „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, по силата на който е прехвърлено вземането срещу длъжниците „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност и Д. Г. АЛ. и П. Й. В. по няколко договора за кредит, между които и договор за банков кредит – овърдрафт № 19/02.10.2013г. в размер на главница – 140 000лв, лихви и разноси.

С договор за цесия от 13.12.2018г. цедента „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е прехвърлил на цесионера „Крис трейд 2000“ ЕООД вземането срещу „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност и Д. Г. АЛ. и П. Й. В., като солидарни длъжници по договор за банков кредит – овърдрафт № 19/02.10.2013г., включващо главница 140 000лв., лихви и разноси. Вземането е прехвърлено с всички обезпечения.

Прехвърлени са и вземанията по Договор за кредитна карта за бизнес клиенти №5/20.04.2012г.-2 576,82лв. и по Договор за банков кредит-овърдрафт №11/07.12.2011г.-105 326,85лв., с включени главница, неустойки, лихви за забава, законна лихва и разноси по събиране на вземането.

Договорите за цесия са съобщени поотделно на всеки от солидарните длъжници чрез изпращане на уведомления по телепоща на 09.01.2019г. на адресите на физическите лица и на синдика на „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност. Уведомяването е направено от „Крис трейд 2000“ ЕООД по изричното упълномощаван от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД.

На 04.01.2019г. „Крис трейд 2000“ ЕООД е цедирало на „Крис транс“ ООД с договор за цесия от същата дата, частично вземане в размер на 27 000лв. от общото вземане в размер на 105 326,85лв., произтичащо първоначално от договор за банков кредит – овърдрафт № 19/02.10.2013г.

Цедентът е упълномощил цесионера „Крис транс“ ООД да съобщи

цесията на длъжника и той е изпратил уведомления до известните адреси на длъжниците и на синдика на „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност.

Длъжниците Д. Г. АЛ. и П. Й. В. до момента не са заплатили задължението по договор за банков кредит – овърдрафт № 19/02.10.2013г.

Договорите за кредит са съобщени също така и с връчването на ответниците на исковата молба по т.д.№ 98/19 по описа на СлОС, което е било с ищец „Крис Транс“ ООД срещу ответниците по настоящото дело. Предмет на това дело е била част от вземането по Договор за банков кредит – овърдрафт № 11/07.12.2011г. частично в размер на 30 000лв., която е била цедирана от „Крис Трейд 2000“ ЕООД на „Крис Транс“ ООД от 04.01.2011г. Към исковата молба по т.д.№ 98/19 на СлОС са били приложени всички изброени договори за цесия и те са връчени на ответниците с преписа от исковата молба.

Длъжникът „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност е обявен в несъстоятелност с Решение № 131/20.04.2016г. по т.д.№ 349/15 по описа на СтОС и вземането по договор за банков кредит – овърдрафт № 19/02.10.2013г. в размер – главница – 140 000 лв., договорни лихви – 4 367,26лв.; лихва върху просрочена главница 6 266,13лв. и наказателна лихва 6 708,33лв.е предявено от „Уникредит Булбанк“ АД на 03.04.2017г. и включено в списъка на приетите вземания обявен в ТР на 07.06.2017г. , като до момента на ищеца е разпределена **сумата 5 800лв.** от осребреното имущество с частична сметка за разпределение, одобрена от съда по несъстоятелността на 11.02.2021г.. Последното обстоятелство се установява от служебна справка по партидата на дружеството в ТР.

Горните фактически констатации съдът прие за доказани въз основа на събраните писмени доказателства, неоспорени от страните и въз основа на заключението на вещото лице, което кредитира изцяло.

На базата на приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните **правни изводи:**

Предявеният иск е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Претенцията е предявена частично за сумата 30 000лв. и е доказана до този размер.

Първоначално задължението на „Силвър Стар“ ООД и Д. Г. АЛ. и П. Й.

В. е възникнало по силата на договор за кредит, сключен с „Уникредит БулБанк“ АД. Ответниците в настоящото производство са солидарни длъжници, наред с дружеството и са се задължили при същите условия, като главния длъжник за цялото задължение при солидарна отговорност с него.

Неоснователно е възражението в писмения отговор на ответниците, че те нямат качеството на солидарни длъжници, а на поръчители. Изводът за това обстоятелство следва да се направи при тълкуване на договора за кредит по чл. 20 от ЗЗД.

По принцип разсъжденията на ответниците относно разликите между фигурите на солидарния длъжник, встъпването в дълг и поръчителя са верни. Вярно е и изложеното, че при договорите следва да се търси действителното качество на солидарния длъжник, независимо от формулировката в договора.

Практическите критерии за разграничаването между трите коментирани правни фигури са: първият критерий е дали солидарността е възникнала от уговорки, инкорпорирани в общ договор - при положителен отговор може да се касае до всяка от трите правни фигури, а при отрицателен отговор може да се касае само до две от тях /поръчителство или встъпване в дълг/; вторият критерий е каква е каузата на волеизявлението за обвързване на съответния солидарен длъжник - ако тя съвпада с каузата на главна страна по договора за общия дълг е налице солидарно съдлъжничество, а ако целта е да се отговаря за дълга без да се става страна по основния договор е налице или встъпване в дълг или поръчителство и допълнителен критерий за разграничаване на поръчителството от встъпването в дълг е дали волята е била за задължаване за чужд дълг или като за свой - в първия случай е налице поръчителство, а във втория - встъпване в дълг.

В конкретния случай е налице един първоначален общ документ, от който възникват задълженията на страните.

При уговаряне отговорността на ответниците е цитирана разпоредбата на чл. 304 от ТЗ във вр. чл. 101 от ЗЗД – лицата, които при сключване на сделката поемат общо задължение се смятат за солидарни длъжници (чл. 304 от ТЗ) и трето лице може да встъпи като съдлъжник в определено задължение по съглашение с кредитора или с длъжника. Първоначалният длъжник и встъпилото лице отговарят солидарно към кредитора като солидарни длъжници (чл. 101 от ЗЗД).

Вярно е изложеното от ответниците, че уговорката между страните е сумите, които са отпуснати като кредит да постъпят по сметката на длъжника „Силвър Стар“ ООД . Въпреки това, обаче ответниците са поели задължението, наред с него да върнат кредита – чл. 12.5 от Договора – кредитополучателят и ответниците (наречени трети лица в преамбюла на договора) дават съгласие за директно събиране на задължението от техните сметки в банката, без да е посочен ред, в който да се търси задължението – първо от дружеството, а после от длъжниците – физически лица. В този смисъл липсва поръчителство при което тъй като същото има само гаранционно-обезпчителна функция се търси първо изпълнение от длъжника и едва при липса на изпълнение от негова страна се ангажира и отговорността на поръчителите.

От тълкуването на договора следва да се направи извод, че ответниците са встъпили в дълга на „Силвър Стар“ ООД още с подписването на договор за кредит и отговарят като съдлъжници и са се задължили солидарно за чужд дълг.

Тъй като ответниците нямат качеството на поръчители не могат да се позоват на разпоредбата на чл. 147 ал.1 от ЗЗД.

Дори да се приеме, че ответниците имат качеството на поръчители, разпоредбата на чл. 147 ал.1 от ЗЗД е неприложима, тъй като задължението за връщане на сумата е възникнало за „Силвър Стар“ ООД на падежа – 30.10.2016г., а вземането е предявено в производството по несъстоятелност за същия длъжник на 03.04.2017г. т.е. в шестмесечния срок. В конкретния случай предявяването на иск срещу длъжника е било недопустимо при открито производство по несъстоятелност и предявяването на вземането по установения ред има ролята на съдебно предявяване на това вземане.

Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност по отношение на процесното задължение. Срокът на първоначалния договор за кредит бил една година, но с 3 броя анекси срокът за изпълнението на задължението за връщане на сумата е удължаван, като последния уговорен падеж е бил на 30.10.2016г. Вземането се погасява с общата петгодишна давност и за него тя следва да изтече на 30.10.2021г., а искът е предявен преди това – на 26.10.2021г. т.е. преди изтичане на давностния срок.

За осъждането на ответниците е ирелевантно обстоятелството, че

вземането е предявено в производството по несъстоятелност на длъжника „Силвър Стар“ ООД – в несъстоятелност, тъй като кредиторът може да поиска изпълнение от всеки от солидарните длъжници. Разпредената сума по задължението от 5 800лв. в производството по несъстоятелност намалява задължението към този кредитор, но първо се погасява задължението за лихви и задължението за главница остава в размер на 140 000лв.

Вземането следва да бъде присъдено ведно със законната лихва за забава, считано от 26.10.2021г.

При този изход на производството на ищеца са дължат направените разноси в пълен размер – 2 600лв.

На ответната страна не са дължат разноси.

Ръководен от изложените съображения, Сливенският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Г. АЛ. ЕГН ***** от гр. Н.З., ул. „И. № ** и П. Й. В. ЕГН ***** от гр. Н.З., ул. „Г.Б. № ** **да заплатят солидарно** на „КРИС ТРЕЙД 2000“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. Б., ул. „М. **, , със съдебен адрес гр. Б., ул. „А.К. ***, чрез адв. М.М., по иск с правно основание чл. 79 ал.1 от ЗЗД, **сумата 30 000лв.**(тридесет хиляди лева.), представляваща неизпълнено задължение придобито с договор за цесия от 13.12.2018 г. от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД и произтичащо от задължение за неплатена главница по договор за банков кредит – овъдрафт № 19/02.10.2013г. с „Уникредит Булбанк“ АД в общ размер от 140 000лв., ведно със законната лихва за забава, считано от 26.10.2021г. до окончателното му изплащане, както и **сумата 2 600 лв.** разноси.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – Б..

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____